

ЗНАЕТЕ ЛИ ТОВА

Ето един грозд, откъснат в Калифорния, който тежи само... 65 кило!

Конят си луксът в Буенос-Айрес, Аржентина

Свещеният индийски кремъ достигна на височина 2 метра за 30 дни и не изсъхва нито вода, нито пръсти!

Това американско теле се е родило на света без опашка...

Обикновено си представяме коня на коне, с широкопоши шапки, с ласо през устни. Но времената се измъниха. Днес, в Аржентина, вместо да се използват такива „калери“, за да направят прероване на животните, пръсна из поляните, употребяват... ласо с аероплан. Наистина, много по-лесно и по-ефективно е да се направи снимка от 2500 до 300 метра височина и после ка- се увеличи тая снимка се превръща в животните.

Английските родители дават на децата си много интересни имена. Едно момченце е наречено Демон. Друго момиченце е наречено Юда Искариот, а трето — Пилат Понтийски, друг — Велзевул.

Един чифликчия в околностите на Женева продал една крава на друг чифликчия от кантона Вод, отдалечен на около 1 километра. На другия ден, кравата изчезнала! Осем дни минали и бѣдното животното се върнало в стария чифлик, слабо и почти мъртво от умора.

Нѣколко минути се върна на палубата, като буташе испанеца предъ себе си.

Горкият човѣкъ изглеждаше като лудъ.

— Имамъ нужда отъ васъ — му каза Морганъ.

— Какъ ли? — По-добре убийте ме.

— Ще кажа да ви обесятъ, ако искате, но по късно. Познавате ли Гибралтаръ?

— Да, господине.

— Азъ съмъ беденъ плантаторъ, безъ никакво влияние.

— Ние ще ви подкрепимъ съ деветдесетъ и шестъ орджия на ескадрата ни.

— А ако ме убиятъ?

— Ние ще съумѣемъ да отмѣстимъ за васъ.

— Слаба утѣха, избѣбра донъ Рафаеле. Ако ме намѣри той нѣма да ми прости.

— Кой?

— Капитанъ Валера.

— Толкова ли ви е страхъ отъ този човѣкъ?

— Той е злиятъ гений на графъ дьо Медина.

— Невъзможно е да го намѣрите въ Гибралтаръ, — заяви Кармо. Сигуренъ съмъ, че е останалъ скритъ въ подземията на манастира...

— Хм! — каза пленникътъ, като поклати глава, вие не го познавате.

— Хайде, стига сте говорили за страха си, подзе адмирала. Ще занесете на губернатора на Гибралтаръ посланието което съмъ написалъ, съ което каня гарнизона и населението да ми предадатъ графъ дьо Мидинъ — въ случай на отказъ ще разруша града. А знаете, че Морганъ винаги е изпълнявалъ обещанията си.

— А ако още не е пристигналъ?

— Ще ми кажатъ къде е избѣгалъ. Но азъ съмъ щѣденъ, че той се намира тукъ.

Кармо накарва да вържатъ една лодка съ дванадесетъ пирата, за да отведе плантатора на сушата.

Преди да трѣгнатъ, адмиралътъ му каза:

— Ако има смѣлостъ да си отиде, — каза Ванъ Шилеръ съ смѣхъ.

— Иди да го събудишъ, — заповѣда Морганъ. Ванъ Шилеръ изпраздни лулата си, и следъ

нѣколко минути се върна на палубата, като буташе испанеца предъ себе си.

Горкият човѣкъ изглеждаше като лудъ.

— Имамъ нужда отъ васъ — му каза Морганъ.

— Какъ ли? — По-добре убийте ме.

— Ще кажа да ви обесятъ, ако искате, но по късно. Познавате ли Гибралтаръ?

— Да, господине.

— Азъ съмъ беденъ плантаторъ, безъ никакво влияние.

— Ние ще ви подкрепимъ съ деветдесетъ и шестъ орджия на ескадрата ни.

— А ако ме убиятъ?

— Ние ще съумѣемъ да отмѣстимъ за васъ.

— Слаба утѣха, избѣбра донъ Рафаеле. Ако ме намѣри той нѣма да ми прости.

— Кой?

— Капитанъ Валера.

— Толкова ли ви е страхъ отъ този човѣкъ?

— Той е злиятъ гений на графъ дьо Медина.

— Невъзможно е да го намѣрите въ Гибралтаръ, — заяви Кармо. Сигуренъ съмъ, че е останалъ скритъ въ подземията на манастира...

— Хм! — каза пленникътъ, като поклати глава, вие не го познавате.

— Хайде, стига сте говорили за страха си, подзе адмирала. Ще занесете на губернатора на Гибралтаръ посланието което съмъ написалъ, съ което каня гарнизона и населението да ми предадатъ графъ дьо Мидинъ — въ случай на отказъ ще разруша града. А знаете, че Морганъ винаги е изпълнявалъ обещанията си.

— А ако още не е пристигналъ?

— Ще ми кажатъ къде е избѣгалъ. Но азъ съмъ щѣденъ, че той се намира тукъ.

Кармо накарва да вържатъ една лодка съ дванадесетъ пирата, за да отведе плантатора на сушата.

Преди да трѣгнатъ, адмиралътъ му каза:

— Ако има смѣлостъ да си отиде, — каза Ванъ Шилеръ съ смѣхъ.

— Иди да го събудишъ, — заповѣда Морганъ. Ванъ Шилеръ изпраздни лулата си, и следъ

Тая китайска мариа представлява аеропланъ, който прелита китайската стена.

Този гжсонъ, из-Г ложень презъ 1926 г. въ Нью-Йоркъ, можвалъ да издържи на гърба си едно момче, тежко 30 кило!

Стариятъ докторъ Син-текъ е една скела въ Ланъ Ендъ, Англия.

Този порталъ въ Бра-гаръ е направенъ отъ челюсти на кити

Нѣкои орли не обичатъ да ловятъ риба, но обичатъ да ловятъ сокола, който е уловилъ риба, за да му я изематъ...

ПОСВѢТА

МАЛКО СМѢХЪ

— Ако моятъ господаръ не си вземе назадъ думитъ, които ми каза, ще го напусна.
— Какво ти каза?
— Изхвърли ме навънъ.

Лѣкарътъ — Най-важното, никаква умствена работа цѣли три месеца.

Болниятъ. — Но, докторе, азъ сега пиша една книга, вѣроятно вие сте чели моитъ произведения и...

Лѣкарътъ. — Да... Наистина... нѣма никаква опасностъ...

Единъ ирландецъ минаваше веднажъ презъ една мѣстностъ, съседна на неговото село. Настига го единъ джентлеменъ, който се държеше много надменно.

— Кой ви позволи да минавате презъ тая мѣстностъ, питаше последниятъ:

— А вие кой сте? отговори ирландецътъ.

— Азъ съмъ собственикъ на тия земи.

— А отъ къде ги имате?

— Наследихъ ги отъ моитъ праѣди.

— А отъ къде ги иматъ ва-

Резултатътъ отъ това е, че жителитъ на Небесната Империя не се стѣсняватъ да копиратъ всички по-важни открития, безъ да плащатъ никакво право.

шитъ праѣди?
— Завладѣли сж ги следъ тежки битки.

— Добре. Тогава съблечете си палтото ще се биемъ.

Лѣкарътъ. — Благодарение на мене, оздравѣхте. Сега сте съвсемъ другъ човѣкъ.

Пациентътъ. — Добре. Тогава изпратете на него смѣтката.

Крадецъ влѣзълъ въ една къща въ Сеутъ Бендъ (Индияна) и кане намѣрили нищо, отишли си като задигнали... кучето пазачъ

Единъ читателъ, много ядосанъ, отива въ редакцията на единъ провинциаленъ вестникъ, при директора.

— Каква е тая шега, вика той. Известили сте смъртъта ми въ колоната за некролози!

— Очевидно, това е грѣшка. Но ще се поправи. Утре ще напечатимъ името ви въ колоната за ражданията.

Директорътъ на затвора. — Ние винаги даваме на затворниците работа, съответна на професията имъ. Какъвъ е ващиятъ занаятъ? Подсждимиятъ. — Авиаторъ, господинъ директоре.

— Ние сме на шестъ мили отъ брѣга, ако въ десетъ часа не получа отговоръ, населението ще си спомня дълго време за мене и за пиратитъ на Костенурката. Ето истината, желая ви добъръ успѣхъ, донъ Рафаеле.

Морганъ следъ като разположи хората си по постовѣт седна на единъ купъ вжжя, да чака спокойно отговора на губернатора. Близо до него стоеше Иоланда дьо Вентимилъ и не показваше никакъвъ страхъ отъ неприятелската артилерия, която заплашваше ескадрата.

Тя бѣше облѣчена въ изящна дреха отъ черна коприна съ бродерии и дантели, любимия цвѣтъ на баща ѝ. Тя не носѣше никаква скжпоценостъ, само една редица бисери съ синкавъ блѣсъкъ, които имаха огромна стойностъ, ако се сждѣше по цвѣта имъ, бѣше вързана около дългата ѝ коса, която се развѣшаваше по-рамената ѝ.

Изглеждаше, че тя не обръща никакво внимание на страшния пиратъ, но отъ време на време, скришомъ, чернитъ ѝ очи се спираха бързо върху него.

Той като че ли почувствува пронизателността на тия погледи, излѣзе отъ привидното си спокойствие, вдигна глава и се обърна къмъ младото момиче.

Флотата бѣше хвърлила котвъ отъ половинъ часъ и испанцитъ още не бѣха опитали нищо, когато изведнажъ се чу топовенъ изстрелъ, последванъ отъ глухото свирене на гранатата.

— Поздравяватъ ни, капитане, — каза Иоланда, като се обърна къмъ пирата, който веднага стана, приблидилъ.

— Азъ треперя за васъ, — промѣлви той, — като застава бързо предъ нея, за да я запази съ тѣлото си. Слѣзте: испанцитъ се прицѣлватъ въ васъ.

— Не бойте се, капитане, — отговори мла-

ПОЩА

Отговорили правилно на Историческитъ изречения

Жечко Мариновъ, Видинъ; В. Бошнаковъ, В. Златаровъ, Варна. Има още много отговори, обаче, тѣхъ трѣбва да помѣстимъ въ „Малко смѣхъ“.

Романътъ получава Жечко Мариновъ — Видинъ.

Съ брой 20 „Пятека“ завършва първото си полугодие. Молимъ, всички, които иматъ да доплащатъ за второто полугодие да побързатъ да се издѣлжатъ, за да не имъ спираме вестника.

Отъ 1 януари сме изпратили разписки по пощата за събиране абонаменти. Отъ тогава нѣкои сами си изпратиха абонамента, тѣй че ако имъ поднесатъ критация, нека пишатъ на гърба ѝ, че е платена съ записъ.

Молимъ всички ония, които не сж получили падналитъ имъ се по жребий награди да съобщатъ въ редакцията, като означатъ точно коя книга и въ кой брой е обявена. Правимъ тѣзи провѣрки поради изчезването на нѣкои пратки въ пощата понеже ги изпращаме просто. Който иска да изпратимъ книгата му препорѣчено, нека приложи 3 лв. пош. марки.

Сергей Н. Безакъ, Американски колежъ, пош. кутия 182, София желая да кореспондира съ колекционери на пощенски марки съ целъ да си размѣня такива.

— Мога да ти кажа името на първия м и н у в а ч ъ и адреса му и то безъ да го питамъ нѣщо, басирамъ се, каза Иванъ на Петъръ.

— Ето, извика Петъръ, ето този господинъ.

Иванъ започна да прави различни гримаси подъ носа на минавача. Последниятъ се ядоса и го удари съ юмрукъ.

Единъ стражаръ се намѣси и ги разтърва.

— Имената и адреситъ ви, каза той.

Непознатиятъ се подчини.

— Свършено е. Ето че загуби двадесетъ лева, каза радостно Иванъ.

Библиотека за домашенъ прочитъ

Знание

Царъ Шишманъ № 45
Входъ отъ Гр.Игнатиевъ